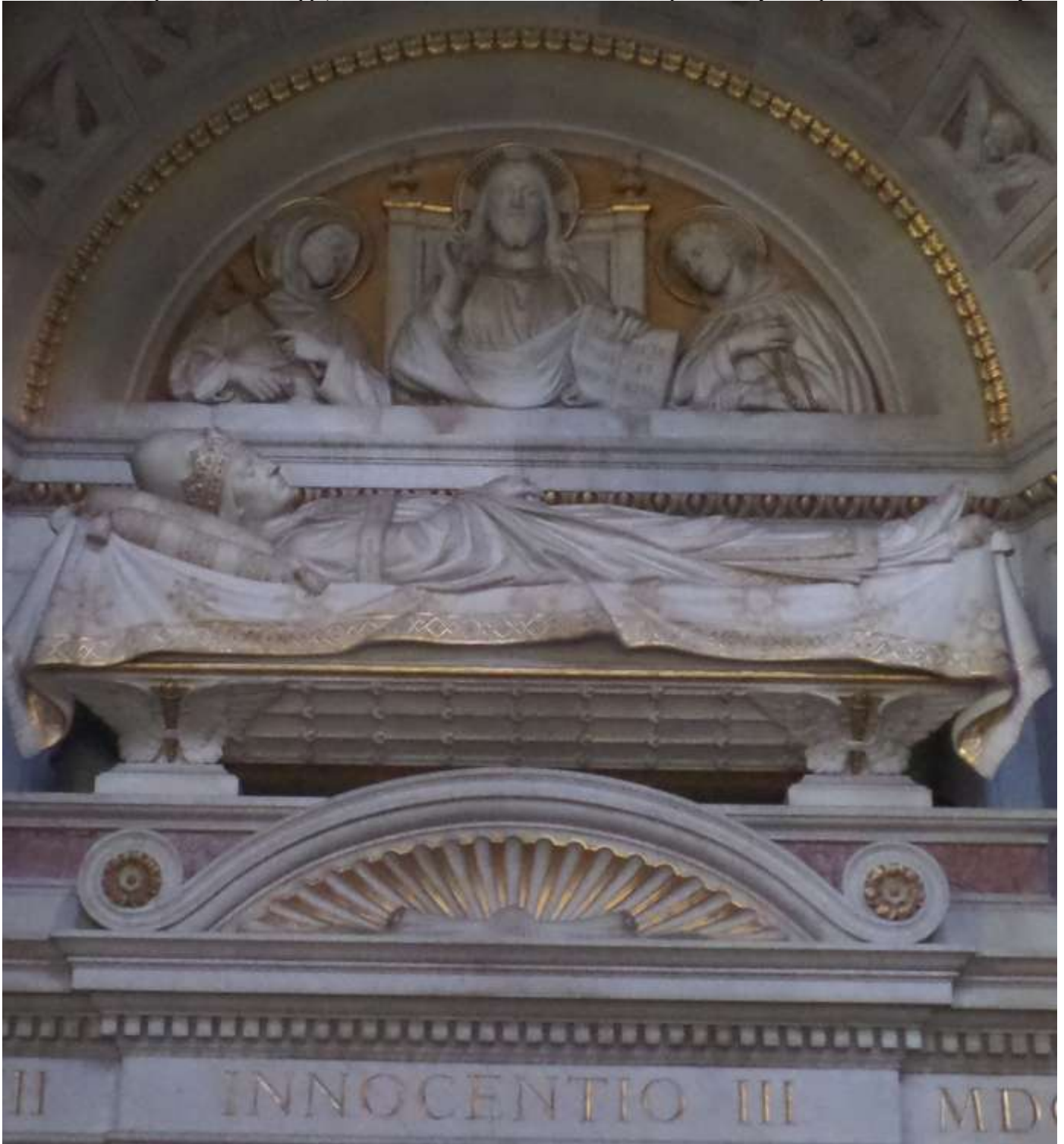

Василь Бойчук

Вшанування 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III (1216-2016рр.) – засновника Галицького королівства в 1215 році (1215-2015рр.)

Інститутом Східної Європи, Кафедрою Українознавства в Лятиранському соборі в вічному місті Римі

На запрошення священника Української Греко-Католицької Церкви(УГКЦ) в Ватикані, отця Івана, пароха української греко-католицької громади в Лятиранському соборі, та на запрошення української громади УГКЦ Лятиранського собору, делегація Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи(ІСЕ) при Університеті «Львівський Ставропігон»(УЛС) в другій половині дня 27 жовтня 2016 року прибула в Лятиранський собор з метою вшанування 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III(1216-2016рр.) - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.), пантеон якого знаходиться в Лятиранському соборі вічного міста Риму.

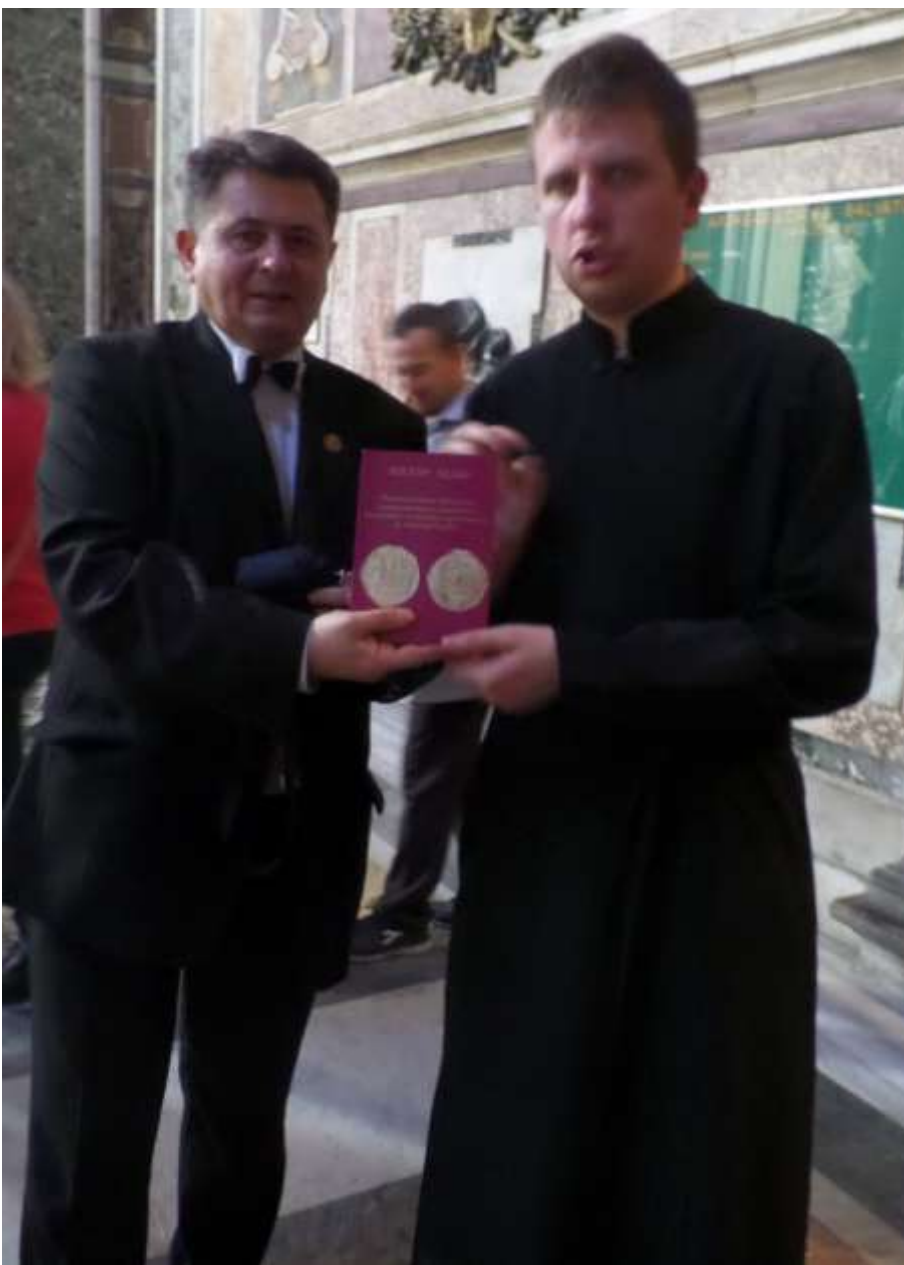
Фото 1. Пантеон Папи Римського Іннокентія III в Лятиранському соборі в вічному місті Римі.

З цієї нагоди священник УГКЦ у Ватикані, отець Іван, парох української греко-католицької громади в Лятиранському соборі, провів за участю української греко-католицької громади урочисту літургію, наголосивши, що до Лятиранського собору прибула делегація зі Львова з України на чолі з директором Інституту Східної Європи, завідувачем Кафедрою Українознавства, завідувачем відділення «Християнська історія», доктором історичних наук,

професором, академіком Академії Наук Вищої Школи України Віктром Ідзьо з нагоди вшанування 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.), який вперше запросив український народ, українських християн до Унії та вступу в Союз Католицьких держав...

Галицький король Коломан I і процеси першої політико-релігійної унії в Галиччині в першій чверті XIII століття

Фото 2. Фото з Служби Божої, презентація книг академіка В. Ідзьо з вшанування 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III - засновника Галицького королівства в 1215 р(1215-2015рр.) Інститутом Східної Європи, Кафедрою Українознавства, громадою УГКЦ в Лятиранському соборі у вічному місті Римі.

Представив українській греко-католицькій громаді Лятиранського собору, директора Інституту Східної Європи(ІСЄ), завідувача Кафедрою Українознавства, завідувача відділенням «Християнська історія», доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо при Університеті «Львівський Ставропігон» (УЛС) Віктора Ідзьо, отець Іван, який наголосив, що доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо є автором багатьох наукових праць з проблеми Унії Римської Церкви з Українською, він є ініціатором, організатором, вшанування 800-ти ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III, пантеон якого знаходиться в Лятеранському соборі. Академік Віктор Ідзьо запросив і нашу християнську громаду долучитися до цього заходу і ми радо приймаємо його запрошення. Тому ми, для глибшого розуміння цієї проблеми, просимо його виступити з доповіддю, та зробити презентацію своєї наукової праці з цієї проблеми, перед церемонією вшанування засновника Галицького королівства - Папи Римського Іннокентія III.

В своєму виступі вчений-історик Віктор Ідзьо наголосив: “Шановний отче Іване, шановна українська громада Лятиранського собору, шановні колеги що прибули з України для вшанування засновника Галицького королівства - Папи Римського Іннокентія III коротко наголосу, що: «Внаслідок довгих переговорів Папи Римського Іннокентія III з галицьким суспільством Галицького князівства за 1206-1214 роки, була обумовлена Унія Римської Церкви з Галицькою і на Різдво Христове 1215 року архієпископ Йоанн отримав право від Папи Римського Іннокентія III коронувати галицького князя Коломана на короля Галичини і утворення від імені Папи Римського Іннокентія III, голови Союзу Католицьких держав - Галицького королівства. Архієпископ Йоанн прибув до Галича на свято Різдва Христового 1215 року і урочистим обрядом, іменем папи римського Іннокентія III, здійснив акт коронації Коломана на короля Галицького королівства, проголосивши князя Коломана королем Галичини. Отже, галицький князь Коломан був офіційно інтронізований, і з цього часу Галицьке князівство удостоїлося честі від Римського Престолу, Папи Римського Іннокентія III на всі решту віки - називатися Галицьким королівством. З цього часу Галичина долучалася до папських територій услід за: Англією, Арагонією, Сіцилією, Данією, Болгарією та Сербією”...

Фото 3.4.5.6.7. Засновник Галицького королівства Папа Іннокентій III, та наданий ним королівству герб.

Як бачимо цей великий Папа Римський Іннокентій III, який дав Галичині статус Галицького королівства, західно-європейської незалежної держави і долучив у 1215 році Галицьке королівство до Союзу Католицьких держав, достойний вшанування в Лятиранському соборі де він покоїться. За таких обставин охарактеризуємо основні штрихи його біографії та релігійно-політичної та державної діяльності, як папи, графа і короля.

Як засвідчують джерела, папа римський Іннокентій III (Innocentius III) як світська особа, був сином графа Трасімунда Конті та Клариси Скотті. Слід наголосити, що з родини Конті вийшло 13 римських пап, 3 антипапи, 40 кардиналів, одна королева Антіохії і Тріполі, 7 префектів Риму, 5 сенаторів, 13 полководців, як наприклад славний Торквато і його син Іннокентій відомі з битви у Празі проти шведів. Сам граф Лотаріо де Конті де Сеньї був племінником папи римського Климента III, що вплинуло на його духовну кар'єру. Майбутній папа римський Іннокентій III, граф Лотаріо де Конті де Сеньї народився у 1160 в місті Ананьї в Італії. В подальшому, як граф Лотаріо де Конті де Сеньї, навчався богослов'я в Паризькому університеті і права в Болонському університеті. У вересні 1190 року, його родич папа римський Климент III призначив його кардиналом.

Фото 8. 9. Родовий і Папський герб герб графа Лотаріо де Конті де Сеньї - Папи Римського Іннокентія III.

Таким чином, майбутній папа римський Іннокентій III є наступником папи римського Целестина III, про що засвідчують папські джерела з Ватиканського секретного архіву. Початок понтифікату Папи Римського Іннокентія III почався 8 січня 1198, інтронізація відбулася 22 лютого 1198 року.

Незабаром після свого обрання папа римський Іннокентій III підпорядкував римський муніципалітет владі папи (префект став папським чиновником). Він ініціював Четвертий хрестовий похід (1199-1204рр.), який 1204 році поклав початок Латинської імперії в Костянтинополь.

Папа Римський Іннокентій III підтримував створення у 1198 році в Палестині Тевтонського Ордена й надавав підтримку його першому Великому Магістру - Генріху Вальпоту. В 1204 році папа послав в Болгарію кардинала Лева, щоби той коронував Калояна "королем болгарів і валахів". В цей же час він відновив духовну дисципліну в Польщі. В 1207 році розпочав через посади угорського короля Андрія II та краківського князя Лешка Білого, переговори з галицьким духовенством та боярами по питанню утворення Галицького королівства та унії церков.

У 1208 році папа римський Іннокентій III ініціював хрестовий похід проти альбігойців, тоді ж запровадив церковну інквізицію з місією проти альбігойців, призначивши її головою іспанця Домініка де Гусмана. У 1212 році Папа Римський Іннокентій III організував хрестовий похід дітей. Взаємовідносини папи римського Іннокентія III й Англії були складними. Після того, як папа наклав на Англію інтердикт у 1208 році і позбавив влади англійського короля Іоанна Безземельного у 1209 році, останній у 1213 році цілковито підкорився папі. Папа римський Іннокентій III заборонив Франції війну проти Англії, на що французький король Філіп II Август заявив: "Папі немає справи до того, що відбувається між королями". За це папа римський Іннокентій III наклав інтердикт на Францію. Англійський король Іоанн Безземельний домогся від Папи Іннокентія III визнання "великої хартії вольностей", латинською мовою "Magna Charta" у 1215 році недійсною та відлучення баронів від Церкви. Васалами папи римського Іннокентія III визнали себе також цар Болгарії у 1204 році, король Арагону та король Португалії. Будучи з 1198 року опікуном Фрідріха II Швабського, папа римський Іннокентій III успадкував сицилійський престол і тимчасово підпорядкував собі Сицилійське королівство, ставши ще й сицилійським королем. В 1204 році Папа Римський Іннокентій III пропонував чи навіть коронував, що потребує ретельного вивчення Секретного Ватиканського архіву, великого

князя Руси-України Романа Мстиславовича королівською короною. Таким чином, в подальшому, після довготривалих переговорів з галицькою аристократією які проходили з 1204 по 1205 роки з перервою у 1206 році, в подальшому з 1207 по 1214 роки, під кінець життя, Папа Іннокентій III організував та утворив на Різдво Христове 1215 року Галицьке королівство, надав всі офіційні королівські регалії та організував, надавши на це право остригомському архієпископу Йоану, офіційну коронацію галицького князя Коломана на галицького короля. Як наголошував у своєму дослідженні І. Нагаєвський: "і це засвідчує про утворення в 1215 році Галицького королівства та укладення політичної та релігійної унії з Римом". Власне тому 15 листопада 1215 року урочисто відкрив Четвертий Латеранський собор, на який папа римський Іннокентій III запросив і галицьке духовенство.

Як вважав, опираючись на аналіз документів М. Чубатий, ініціатором релігійної унії з подальшим утворенням політичної інфраструктури на землях Карпато-Дністровської цивілізації був Папа Римський Іннокентій III, а угорський король з галицькою аристократією та галицькою релігійною організацією, єпископами, лиш знаряддям чи виконавцями політичних та релігійних планів Папи Іннокентія III. Про серйозність намірів Папи з питання унії та утворення Галицького королівства дізнаємося із серйозного високого рівня посольства, яке прибуло в Угорщину в 1207 році. Легат, кардинал-пресвітер Григорій, що прибув від імені Папи Римського Іннокентія III до угорського короля Андрія II, був одним із найвизначніших людей з оточення Папи, його особистим дорадником. Як бачимо із джерел Секретного Ватиканського архіву, за час з 1202 по 1207 роки його підпис був на 19 буллах Папи Іннокентія III, що бачимо із "Реєстру Потаста", який був складений після смерті Папи Іннокентія III. Папа доручав кардиналові Григорію: "реформувати угорську церкву та підготувати в Галичині справу релігійної унії": "**Innocentius III Gregorium legatum suum denuo in Hungariam et Rutheniam mittit**". Із листа Папи Іннокентія III до угорського короля Андрія II чітко вказувалось, що: "**Галичина повинна за його стараннями піти шляхом сусідньої Болгарії та Сербії та Візантії. Власне в Галичині, де сьогодні сягає католицький вплив, повинно бути створення унія, а Галичина, повинна вирізнитися із загалу, тобто вона повинна скласти окрему унійну державу - Галицьке Королівство**", наголошував у своєму таємному листі папа Римський Іннокентій III: "**Nonne absonum esse videtur, ut pars soli suo non congruat et singularitas a suo discrepat universe**". В цей же час в Галичині, як виразився Галицько-Волинський літопис: "були беззаконня і галицькі повстання". Як засвідчують джерела Секретного Ватиканського архіву, Папа Іннокентій III знав про все, що робиться в Галичині, тому посольство кардинала Григорія, яке виїхало з Риму в жовтні 1207 року і прибуло в Угорщину на початку 1208 року мало завдання: "**тільки спонукати більш рішуче діяти угорського короля Андрія II, угорську церкву, в плані утворення релігійної унії та політичної організації Галицького королівства**", що чиновники Угорського королівства, зокрема угорський король Андрій II, активною фазою, зокрема військовим походом воєводи Бенедикта, розпочав в Галичині. Таким чином, як можемо наголошувати, посольство кардинала Григорія поклало початок процесам Першої Унії Галицької церкви з Римською. Власне в цей час в 1206-1214 роках час ми бачимо сильне зміцнення політичних позицій про угорської чи католицької партії галицьких бояр, їх економічне та політичне зміцнення. Очевидно угорські королі надали галицьким боярам такі самі права, які мали угорські магнати. М. Чубатий вірно зауважує, що: "галицьким боярам мусіла імпонувати свобода угорських магнатів, яка мала своє завершення в "Золотій буллі" 1222 року.

Галицькі бояри радо дають згоду на утворення в себе, по західноєвропейському політичному та законодавчому зразку, Галицького королівства з князем Коломаном, який на Різдво Христове 1215 року став галицьким королем на чолі, унії Галицької церкви з Римською за умов збереження їхнього грецького обряду. Власне за таких релігійних та політичних ініціатив Папи Римського Іннокентія III, як засвідчує сукупність проаналізованих джерел з Секретного Ватиканського архіву, було створене підґрунтя в 1214 році для утворення в 1215 році Галицького королівства та релігійної унії Галицької церкви з Римською.

Про це засвідчують два листи Папи Римського Іннокентія III, від 1207 року, які були доставлені легатом Григорієм, один до угорського короля Андрія II, а другий до духовенства Галичини. В 1207 році Папа Римський Іннокентій III в листі до угорського короля Андрія II зазначає: "**що висилає кардинала Григора до Галичини, щоб він встановив унію**". В 1207 році, як бачимо із документів Секретного Ватиканського архіву, знали: "**про прихильне відношення галицького народу до західних християн, тому Папа Іннокентій III постановив вислати свого легата до Галича, який від імені папи Іннокентія III мав звернутися до галичан з його офіційним листом і запропонувати їм унію церков Галицької з Римською і опіку Галичині від Папи**".

В другому листі до духовенства Галичини Папа Римський Іннокентій III: "**доказуючи словами Святого Письма, примат Папи, він просить Галичан звернути зі злої дороги й об'єднатися з Римом, церковно**". Папа Іннокентій III в своєму посланні до Галичан не говорить про галичан, як про відступників-сритиків, а вважає їх "**відчуженими**", як наголошується в листі: "**longati fuerunt**". Отже в листі до Галичан від 1207 року Папа Римський Іннокентій III: "**вимагає від галичан визнання апостольської віри**".

Таким чином під датою 7 жовтня 1207 року Папа Іннокентій III написав два листи, один до Угорщини, а другий до Галичини-Руси, доручив своєму легату, кардиналу Григорію, пресвітеру від святих Віталія і Вестини привезти лист в Угорщину, а другий в Галичину-Русь. Що стосується другого листа папи римського Іннокентія III то його зміст був таким: "**До Архієпископів, єпископів та до загалу так духовних як і світських на Русі**". Слід наголосити, що це другий відомий в історії оригінальний лист папи римського Іннокентія III яким він прямо звернувся до Руси-України, який зберігся до нашого часу .

Слід наголосити, що цей лист, який був написаний до духовних осіб: архієпископів, єпископів та вельмож і народу Русі: "**Universis per Ruthenian constitutes**" це супровідний лист легата, кардинала Григорія, який

засвідчував, що власне він кардинал Григорій, від імені Папи Римського Іннокентія III має право вести переговори, наприклад з питань унії церков, як духовними особами, наприклад галицьким єпископом Артемієм так і з, наприклад, галицькими боярами, народом та усіма зацікавленими з проблеми унії церков архієпископами і єпископами в Русі-Україні. Слід наголосити, що Лист папи римського Іннокентія III від 7 жовтня 1207 року “До Архієпископів, єпископів та до загалу так духовних як і світських на Русі” не обмежував території діяльності легата, кардинала Григорія, тільки до Галичини. У ньому мова йшла про всю Русь-Україну, державу “Ruthenia”, однак чітко направлення легата і кардинала до двору угорського короля Андрія II та угорського архієпископа Іоана, який в цей час мав дружні відносини і вів переговори у питаннях унії церков з галицьким єпископом Артемієм, дає право наголошувати, що папська курія мала на увазі в першу чергу встановлення релігійних та політичних відносин з Галицьким князівством, куди в першу чергу поширювався політичний і релігійний вплив Угорського королівства.

Із листа Папи Римського Іннокентія III ми ясно бачимо, що легат, кардинал Григорій мав становити взаємовідносини власне з тими єпископами, які мали реальну змогу долучитися до Вселенської церкви. Папа Іннокентій III вважав, що Галицька церква в епоху управління нею єпископом Артемієм, цілком здатна влитися в лоно Католицької церкви, вона: “не так відколена від Католицької церкви, як радше відчужена або віддалена, так як деякі діти віддаляються від лона своєї матері” - “**Elongati fueritis ab uberibus matris vestrae**”. У цьому листі Папа Іннокентій III пише: “що у нього є пастирський обов’язок всіх членів Христової Церкви привести до вашої голови Церкви здоровими поученнями й напійненнями” - “**Studeamus tamquam membra vestro capiti conformere**”.

Дальше у своєму листі “До Архієпископів, єпископів та до загалу так духовних як і світських на Русі” наголошує: “... **Щоб Єфрем повернувся до Юди та щоб Самарія повернулася до Єрусалиму**”, Папа Римський Іннокентій III бажав: “**щоб руські вийшли на правильний шлях із бездоріжжя**” бо дотепер, наголошує в листі папа римський Іннокентій III: “**Ви відходячи від спільного стада, постійно відхилялися від його Голови Церкви вчительства, яке встановив Спаситель... сказавши до святого Петра: Ти називатись будеш Кифа, тобто Петро і на цім камені збудую мою Церкву; і дам тобі ключі царства небесного. Що зв’яжеш на землі, буде зв’язано на небі**”. У своєму листі папа римський Іннокентія III доказує свої твердження із святого Письма: “**З волі Христа є тільки одна Христова Церква, бо волею Христа було, щоб було одне Стадо та один Пастир**”. Дальше папа Іннокентій III у своєму листі звертає увагу Русь: “**на народ на те нещастя, яке тепер спало на декого, розуміючи, очевидно Візантійську державу і церкву тому закликає Русь-Україну, опам’ятатись**”. Папа наголошує: “**що вислав в Русь-Україну, її князівств, до руських сторін “ad partes vestras” свого легата, кардинала Григорія, людину шляхетну, вчену та гідну довір’я, щоб “ дочку привів до матері”, маючи повною влади й все вирішити, що на його думку буде потрібно**”. Папа Іннокентій III прохає прийняти його легата прихильно. Із листа папи Іннокентія III, який він написав в Русь-Україну можна робити висновок, що він був впевнений, що його лист посприє унії Руської Церкви з Римською, по крайній мірі, якщо не всієї, то Галицького князівства точно. Політична ситуація складалася так, що Галичина, та Галицька церква, яка тяготіла до Союзу Католицьких держав, яка мала із політичним, торгово-економічним заходом сталі стосунки, задля їх збереження, точно укладе і релігійну Унію з Римською церквою.

Такі довготривалі переговори примаса Угорщини Іоана з галицьким єпископом Артемієм, за безпосередньою участю угорського короля Андрія II, дозволило угорському королю Андрію II схилити галицького єпископа, галицьких бояр та торгово-ремісничу знать, яка була орієнтована на економічні взаємовідносини з Угорщиною, як наголошував король Андрій II в листі до Папи Римського Іннокентія III: “**pricipes et populus**” до релігійної унії, та політичного союзу з Римською церквою та Союзом Католицьких держав. В ході довготривалих переговорів угорського короля Андрія II, які проходили з 1207 по 1214 роки вдалося знайти ряд компромісів задля укладення Унії та утворення Галицького королівства. Слід наголосити, що про перепитію утворення Галицького королівства та укладення Унії, у тій мірі настільки володів міжнародною інформацією, зафіксував і руський літописець. На початку 1215 року, на Різдво Христове, Папа Римський Іннокентій III утворив Галицьке королівство, прислав для офіційної церемонії королівські регалії: золоту корону та королівські регалії для галицького короля Коломана I. Літопис наголошує: “що церемонія утворення Галицького королівства та коронація галицького короля пройшла за встановленою католицькою традицією”. І далі наголошує Руський літописець: “**з 1214 року, тобто до його кінця серпня 1217 року, була тиша і король Коломан утверджувався в шойно утвореному Галицькому королівстві**”.

Отже справа Першої релігійної Унії у 1215 році створення Галицької держави західного типу, Галицького королівства пройшла за благословінням голови Союзу Католицьких держав, Папи Римського Іннокентія III.

Слід наголосити, що з галицької сторони до умов унії пристав галицький єпископ Артемії, який власне і наполягав, щоби за цими затвердженими домовленостями з ієрархом Римської церкви: “**Галичани зберігали свій обряд, автономію Галицької церкви, і тільки визнавали Папу Римського Іннокентія III головою всієї Вселенської християнської церкви**”.

Папа римський Іннокентій III внаслідок переговорів та компромісів через легата Григора та архієпископа Іоанна з єпископом галицьким Артемієм зрештою погодився на такий компроміс щоб провести особисто подальші переговори та затвердження унії запросив угорського і галицького владик на IV Лятеранський Собор. Як засвідчують документи Секретного Ватиканського архіву на IV Лятеранському Соборі проблема “утвердження Унії Галицької церкви з Римською” широко обговорювався. Виразником духовних інтересів та унійних процесів Галичини і Риму був угорський архієпископ Іоанн. Про це говорить IX-те рішення IV Лятеранського Собору: “**de diversis ritibus in eadem fide**”, яким було постановлено, що: “тому, що в багатьох країнах живуть разом християни

різних обрядів, єпископи мають подбати для обряду меншости про відповідних священників. В одній діє цезії не може бути двох владик різних обрядів, а якщо це конечне, тоді треба вибрати вікарія для обряду вірних”. Це рішенням IV Лятеранського Собору було дуже корисним для Галицької церкви, оскільки затверджувало: ”підпорядкування католицьких галицьких громад галицькому уніатському єпископу Артемію, отже концентрували в його руках всю Галицьку церву, яка вже визнавала папу римського Вселенським християнським ієрархом”. Таким чином унія Галицької церкви з Римською переговори, як засвідчують документи Секретного Ватиканського архіву які велись з 1208 по 1214 роки, закінчились актом політико-церковної унії, яка реально проіснувала з 1215 по 1221 роки. Документи Секретно Ватиканського архіву дають підстави наголошувати, що в епоху понтифікату папи римського Іннокентія III виникли політико-релігійні обставини урегулювання взаємовідносини латинського та грецького духовенства на широких теренах Візантійського патріархату в складі якого була Галицька єпископія, яка вступила в унійні переговори з Римською церквою. Слід наголосити, що ця невирішена проблема взаємовідносин була актуальна на всіх трьох Вселенських соборах XIII століття і особливо на IV Лятиранському соборі, який відбувся у 1215 році. Як засвідчують документи Секретного Ватиканського архіву епохи папи римського Іннокентія III: ”від першого року свого понтифікату з 1198 року до його кінця у 1216 році, папа Іннокентій III намагався встановити і врегулювати взаємовідносини з Візантійським патріархатом, Галицьким єпископатом, передусім дружньо налаштованим до унії з галицьким єпископом Артемієм”.

Таким чином бачимо, що утворення Галицького королівства та коронація галицького князя Коломана на короля Галичини відбулася за повною церемоніальною програмою, на Різдво Христове 1215 року.

Делегація яка прибула із Риму привезла і передала всі права на утворення Галицького королівства і атрибути королівської влади для коронації архієпископу Йоану, якому Папою Римським Іннокентієм III були надані всі права на проголошення, утворення Галицького королівства та коронацію галицького князя Коломана на короля Галичини на Різдво Христове 1215 року. Угорський король Андрій II писав: **”Коли то його, названого нашого сина згідно з нашою просьбою з дозволу апостольського престолу вінцем увінчаного, світлого короля Галичини ми щасливо помазали та правильно коронували... Оскільки йому прислали золоту корону гідну королівського достоїнства”**. В грамоті до магната Дмитра підкреслено: **”Cum etiam sepedictum filium nostrum ex indulgentia sedis apostolicae dyademate, illustrem regem Galiciae feliciter inunctum fecissemus inclite coronary”**. Таким чином і свідчень Секретно Ватиканського архіву можемо зробити висновок: “що в Союзі Католицьких держав відбулося планове утворення нового Галицького королівства на Різдво Христове 1215 року...”.

В цей же час, в кінці зими на початку весни 1215 року, для утвердження західно-європейських культурних традицій в Галицькому королівстві які активно профункціонували і утвержувалися з 1215 з по 1221 рік, будувалася велика церковна будівля романського стилю, культурно-релігійний романський символ Галицького королівства, який відомий в історичній науці, як собор Св. Пантелеймона, в Галичі. Папа Іннокентій III творив у Галицькому королівстві свою унійну церковну організацію, свою унійну релігійну культуру, архітектуру: собори, замки.

Фото. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Романський собор Святого Пантелеймона збудований європейськими майстрами, як символ епохи утвердження Галицького королівства в 1215 році.

В 1216 році помер великий Папа Римський Іннокентій III, один із великих керманичів, що мала Римська Церква у продовж всієї своєї християнської історії, який добре знав і дуже дорожив обрядом Галицької Церкви, заради включення якої в лоно Римської церкви він навіть пішов на те, що вперше утворив для східної Європи у якій побутував східно-християнський обряд, на Різдво Христове 1215 році, державу західно-європейського типу - Галицьке королівство, яке він зразу своїм едиктом включив у Союз Католицьких держав.

Таким чином у висновок свого виступу наголошу, ініціатором створення Галицького королівства в 1215 році, як і першої Унії Української Церкви з Римської був великий Папа Римський Іннокентій III діяльність якого через призму 800-літньої давності, є актуальною і сьогодні, за яку ми сьогодні вшановуємо його в Лятиранському соборі”.

Фото. 17. Керівники делегацій з Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства, Ліги Українського Козацтва, Міжнародному Фонду імені Івана Сірка, які взяли участь у вшануванні 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III(1216-2016рр.) - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.).

Після урочистої літургії, представлення наукових праць директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства, завідувача відділенням «Християнська історія», доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо, отець Іван ознайомив гостей зі Львова та України з християнськими святинями Лятиранського собору, запросив на українську службу Божу до собору святого Петра і Павла, яка відбудеться в українському греко-католицькому обряді 28 жовтня 2016 року...

Фото. 18. Українська греко-католицька громада Лятиранського собору, делегація з Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства, Ліги Українського Козацтва, Міжнародному Фонду імені Івана Сірка, які взяли участь у вшануванні 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III(1216-2016рр.) - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.).

На завершення церемонії, директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства, завідувач відділенням «Християнська історія», доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо подякував українській греко-католицькій громаді Лятиранського собору за участь у заході вшанування пам'яті відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III - засновника Галицького королівства в 2015 році в Лятиранському соборі...

Фото. 19. Пантеон Папи Римського Іннокентія III в Лятиранському соборі в вічному місті Римі.

Фото. 20. Керівники делегацій з Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства, Ліги Українського Козацтва, Міжнародному Фонду імені Івана Сірка, які взяли участь у вшануванні 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III(1216-2016рр.) - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.) перед Лятиранським собором.

Фото. 21. Організатор шанування 800-ліття відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III - засновника Галицького королівства в 1215 році(1215-2015рр.) в Лятиранському соборі в вічному місті Римі - директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства, завідувач відділенням «Християнська історія», доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Святославович Ідзьо.

У висновок статті наголосимо, що Інститут Східної Європи, Кафедра Українознавства складають Подяку, отцю Івану, представникам Ліги Українського Козацтва, Міжнародному Фонду імені Івана Сірка за участь у організованому Інститутом Східної Європи, Кафедрою Українознавства заході вшанування пам'яті відходу у вічність Папи Римського Іннокентія III - засновника Галицького королівства, в Лятиранському соборі в вічному місті Римі...